

ministeren slipper ikke nu, for der er endnu en kort bemærkning. Fru Pernille Frahm.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg har to ting, jeg godt lige vil spørge ministeren om. Det ene er: Principielt og formelt har ministeren jo ret i, at ventelisterne er blevet kortere, men Nanna Godtfredsen siger jo, at de reelt bare er blevet konverteret til noget andet, nemlig til forbehandling i en meget lang række tilfælde. Derfor vil jeg gerne høre, om vi også, når ministeren nu alligevel skal ud at undersøge alt muligt, kan få et overblik over, hvad den her forbehandling egentlig dækker. Kan vi få nogle eksempler på det og et større indblik i, hvad det egentlig går ud på?

Det andet er, at jeg er meget glad for, at den der undersøgelse bliver sat i gang. Man undersøger, hvorfor visitationen til døgnbehandling er faldet. Men jeg vil gerne høre, om man så også undersøger, hvordan det ser ud med antallet af døgnbehandlingspladser for familier, altså for forældre med børn, for det er jo her, vi er henne nu. Er der de pladser, der skal til for de mennesker, der frivilligt ønsker at gå i behandling?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Der er ingen tvivl om, at ventelisterne stort set er væk. Vi kunne se det i de sidste måneder af 2006. Men som sagt har jeg også været ude at følge op på tallene på området for at få de sidste med.

Det, der så er vigtigt, er at sætte fokus på, hvad det så er for en behandling, man sætter ind med. Der fremgår det jo af lovgivningen på området, hvad man ikke kan nøjes med, altså at man ikke kan nøjes med en samtale f.eks., men at man skal i gang med et egentligt forløb. Den der forbehandling er altså ikke et begreb som sådant, men et udtryk, som nogen tilsyneladende bruger.

Vi følger op på det, og det er selvfølgelig vigtigt, at det er en ordentlig indsats, der så kommer efter de 14 dage, og hvor det forhåbentlig lykkes at få misbrugerne ud af deres misbrug. Men som sagt, vi har fokus på det.

Antallet af døgnbehandlingspladser kan jeg simpelt hen ikke på stående fod, men det er selvfølgelig noget, vi kan slå op.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Hvis ventelisterne er konverteret til en periode, hvor stofmisbrugerer skal leve op til en masse krav, som det er indlysende at vedkommende ikke kan leve op til, er det jo omsonst. Det er derfor, jeg gerne vil have, at ministeren prøver at dykke ned i den her periode, inden den reelle behandling går i gang: Hvad er det egentlig, der sker mellem venteliste og så det, de fleste af os ville kalde en reel behandling?

Det andet er døgnbehandlingspladserne. Det er døgnbehandlingspladser, der er rettet mod mødre f.eks. Vil ministeren også undersøge det? Har vi pladser, der dækker det behov, vi snakker om i det her lovforslag?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil simpelt hen gerne bede fru Pernille Frahm om at sende spørgsmålet over, og så finder vi ud af, hvad vi har af tal på området.

Jeg er opmærksom på, at der rundtomkring har været en diskussion om steder, der er blevet lukket, fordi kommunerne ikke har trukket så meget på deres pladser. Men hvordan det generelle billede er, kan jeg simpelt hen ikke på stående fod, men de oplysninger skal vi naturligvis gerne indhente, netop for at få fokus på, hvad der sker, når man indleder behandlingen. Og der vil jeg sige, at forløbet op til det, som fru Pernille Frahm kalder en egentlig behandling, jo er en del af den egentlige behandling. Der kan jo være nogle ting, man skal sætte ind med.

Men som sagt fremgår det altså af lovgivningen, hvad man ikke kan nøjes med, for jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at målet her er, at folk bliver afvænnet, og derfor skal det være en ordentlig behandling, man sætter ind med.

I øvrigt har behandlingsgarantien jo medført, at der i dag er langt, langt flere i behandling, end der tidligere har været, og det er så på de forskellige måder, man tilbyder behandling på.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.